

บทที่ 2

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 การลดอุณหภูมิขั้นต้น

การลดอุณหภูมิขั้นต้น (pre-cooling) เป็นกระบวนการที่ช่วยชะลอการเสื่อมสภาพของพืช ภายหลังจากการเก็บเกี่ยว ทั้งนี้อุณหภูมิที่ลดลงของผลิตภัณฑ์ไม่ควรลดต่ำกว่าอุณหภูมิที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผลิตภัณฑ์ (chilling injury) หากลดอุณหภูมิจนถึงจุดที่เหมาะสมของพืชจะทำให้สามารถยืดอายุการเก็บและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การทำ pre-cooling จะต้องคำนึงถึงชนิดของ pre-cooling ให้เหมาะสมกับชนิดผลิตภัณฑ์ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการพัฒนาระบบ pre-cooling ให้เหมาะสมกับชนิดของผลิตภัณฑ์มากขึ้น

2.2 วิธีการต่างๆ ในการลดอุณหภูมิขั้นต้น

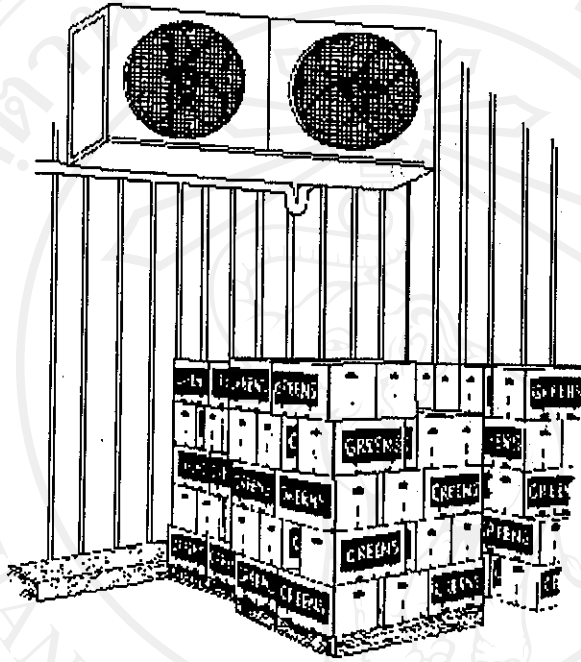
2.2.1 การลดอุณหภูมิโดยใช้อากาศเป็นตัวกลาง

วิธีการนี้เป็นวิธีที่เห็นกันอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวันได้แก่ ตู้เย็น สิ่งของที่เก็บในตู้เย็นถูกทำให้เย็นลงโดยการถ่ายเทความร้อนผ่านตัวกลางคืออากาศ สำหรับการทำให้เย็นโดยตู้เย็นนั้นต่างจากห้องเย็น เพราะในตู้เย็นส่วนใหญ่จะมีการหมุนเวียนของอากาศค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะในช่องเก็บผักผลไม้ด้านล่าง การทำให้เย็นเกิดขึ้นโดยการนำ (conduction) เป็นส่วนใหญ่ แต่ในห้องเย็นจะมีพัดลมเป่าให้อากาศหมุนเวียนทำให้มีความสามารถในการทำให้เย็นสูงกว่า เนื่องจากการถ่ายเทความร้อนเกิดได้ทั้งการนำและการพา (conduction และ convection) วิธีการลดอุณหภูมิ โดยใช้นี้แบ่งได้เป็นอีกหลายแบบคือ

2.2.1.1 Room Cooling

เป็นการใช้ห้องเย็นเป็นห้องสำหรับลดอุณหภูมิของผักและผลไม้โดยตรง โดยไม่ต้องมีกรรมวิธีพิเศษอย่างไรนอกจากนำผักและผลไม้เข้าไปไว้เท่านั้น การเพิ่มการไหลเวียนของอากาศหรือการปรับช่องลมที่ออกมาจากเครื่องทำความเย็นให้ตรงกับตำแหน่งของภาชนะบรรจุผักและผลไม้ให้มากที่สุดจะช่วยให้อุณหภูมิได้เร็วขึ้น ในการทำให้เย็นในห้องเย็นนี้ภาชนะบรรจุควรมีช่องระบายอากาศเพื่อให้เวลาของการทำให้เย็นสั้นเข้า โดยปกติถ้าพื้นที่ของช่องระบายอากาศน้อยกว่า 2% จะไม่ได้ประโยชน์มากไปกว่าภาชนะปิด ถ้าช่องระบายมีพื้นที่ถึง 5% จะลดเวลาของการทำให้เย็นลงไป 25% ในขณะที่ความแข็งแรงของภาชนะบรรจุลดลงเพียง 2-3%

การทำให้เย็นโดยอาศัยรถห้องเย็น (refrigerated container) ไม่ว่าจะเป็รถบรรทุกหรือรถไฟก็เรียกว่าเป็น room cooling หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า transit cooling แต่เป็นวิธีที่ไม่นิยมกันเพราะกำลังในการทำความเย็นของรถห้องเย็นนี้ค่อนข้างต่ำไม่สามารถลดความร้อน โดยเฉพาะ field heat ลงได้ในเวลาอันสั้น. รถห้องเย็นนั้นสร้างขึ้นเพื่อรับสินค้าที่ได้มีการผ่าน pre-cooling แล้วนั้น

รูปที่ 2.1 การลดอุณหภูมิขึ้นต้นโดยวิธี Room Cooling

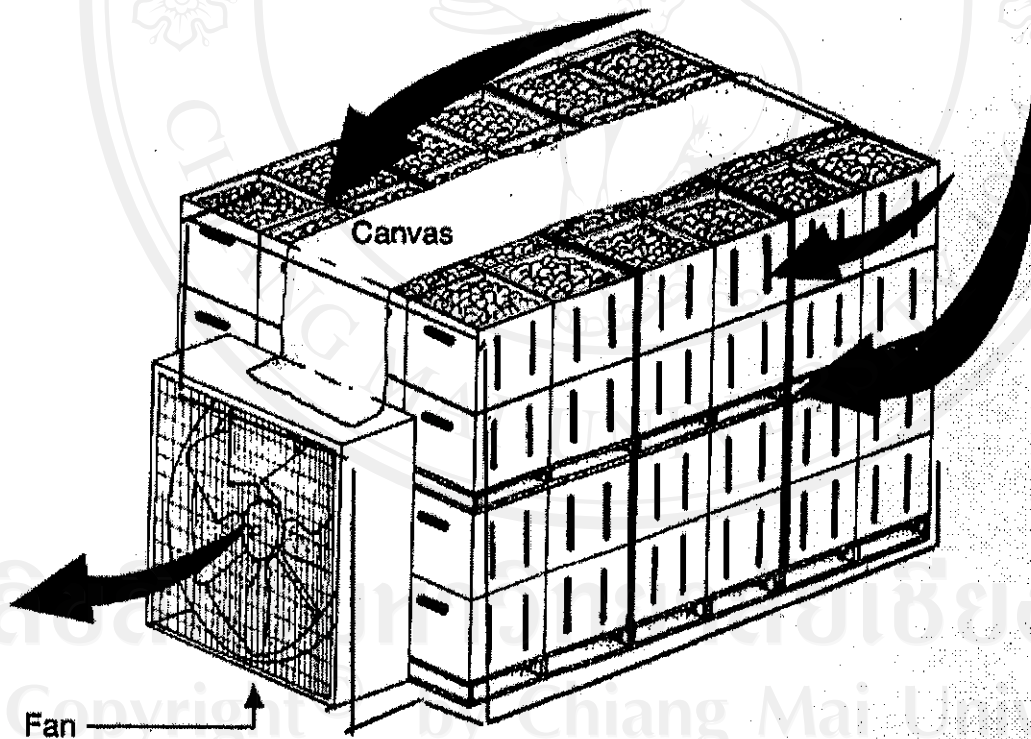
2.2.1.2 Forced-Air Tunnel Cooling

เป็นวิธีการลดอุณหภูมิโดยอาศัยกระบวนการนำและการพา ซึ่งระบบ forced-air นี้ได้ถูกพัฒนาโดย Guillou เพื่อที่จะกำจัด field heat ออกจากตัวผลิตผล (Guillou, 1960) ซึ่งเป็นวิธีที่จัดทำขึ้นเพื่อทำให้อากาศเย็นไหลผ่านไปยังผักและผลไม้อย่างทั่วถึงเพื่อให้อุณหภูมิของผักและผลไม้ลดลง ซึ่งอาจจะทำได้โดยสร้างห้องสำหรับกรณีโดยเฉพาะ หรือดัดแปลงใช้ห้องเย็นธรรมดาก็ได้ โดยจะนำผลิตผลที่บรรจุในภาชนะเรียบร้อยแล้วไปเรียงเป็น 2 แถวชิดผนังภายในห้องเย็นโดยที่จะเว้นที่ตรงกลางไว้เพื่อที่จะจัดให้มีพัดลมดูดอากาศแล้วใช้ผ้าใบปิดช่องว่างระหว่างแถวเพื่อบังคับให้อากาศเย็นไหลผ่านผลิตผล ความสามารถลดอุณหภูมิลงได้อย่างรวดเร็ว ขึ้นอยู่กับความเร็วลม อุณหภูมิภายในห้องเย็นและชนิดของผลิตผล ยิ่งเพิ่มความเร็วลมก็จะทำให้ใช้เวลาในการลดอุณหภูมิน้อยลง (Ibrahim, 1995b) วิธีนี้เหมาะสำหรับผลิตผลที่บอบบางใช้น้ำในการทำเย็น

ไม่ได้ เช่น เห็ด สตอเบอร์รี่ หรือผลิตภัณฑ์ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหรือเสื่อมสภาพคุณภาพลงอย่างรวดเร็ว

ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการลดอุณหภูมิ (Hugh and Fraser, ไม่ระบุปีที่ตีพิมพ์) ได้แก่

1. ความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์ภายในห้อง
2. ชนิดของห้องเก็บ การหมุนเวียนของลม
3. อัตราส่วนปริมาตรต่อพื้นผิวของผลิตภัณฑ์ ซึ่งถ้าอัตราส่วนมีค่าน้อยจะสามารถทำให้ลดอุณหภูมิตั้งได้เร็ว
4. ระยะทางที่ลมผ่าน ถ้าเราเรียงจำนวนแถวของผลิตภัณฑ์มากเกินไปตัวกลางจะต้องใช้
5. เวลานานในการเคลื่อนที่ผ่านมีผลทำให้การลดอุณหภูมิผลิตภัณฑ์ใช้เวลานาน
6. ปริมาตรของอากาศที่ไหลผ่าน
7. ช่องว่างระหว่างผลิตภัณฑ์ ถ้ามีมากก็จะทำให้เย็นเร็วขึ้น (Sadashive *et al.*, 1997)

รูปที่ 2.2 การลดอุณหภูมิขั้นต้น โดยวิธี Forced-Air Tunnel Cooling

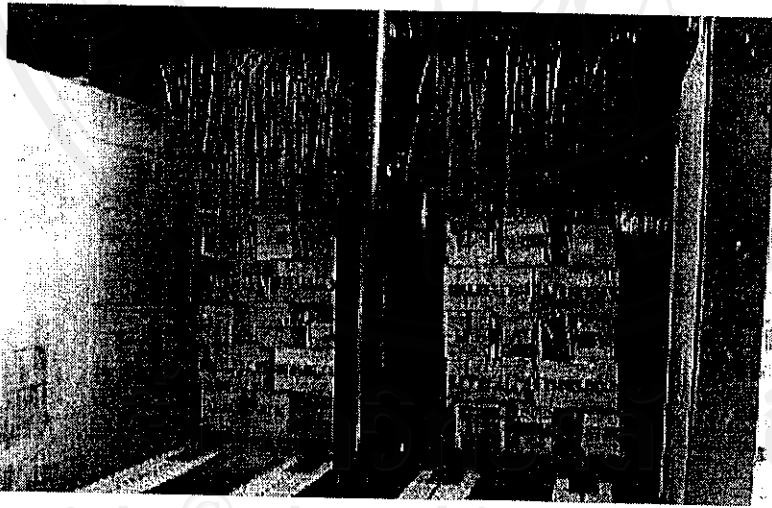
2.2.2 การลดอุณหภูมิโดยใช้น้ำเย็นเป็นตัวกลาง (hydrocooling)

เป็นวิธีการลดอุณหภูมิ โดยใช้น้ำเป็นตัวกลางแลกเปลี่ยนความร้อน โดยจะทำการลดอุณหภูมิของผักและผลไม้ โดยการให้ผักและผลไม้นั้นลงไปแช่ในน้ำหรืออาจจะทำโดยให้ผักและ

ผลไม้เคลื่อนที่ผ่านน้ำ เนื่องจากน้ำมีความจุความร้อนสูงและเป็นตัวนำความร้อนที่ดี จึงสามารถใช้เป็นตัวกลางในการทำให้ผลิตภัณฑ์เย็นลงได้ดีกว่าการใช้อากาศ ประสิทธิภาพของ pre-cooling จะขึ้นอยู่กับอุณหภูมิของน้ำและพื้นที่สัมผัสระหว่างผลิตภัณฑ์กับน้ำให้เกิดขึ้นมากที่สุด และน้ำจะต้องมีอุณหภูมิต่ำที่สุดโดยไม่ทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดความเสียหายเพราะถ้าใช้อุณหภูมิต่ำเกินไปจะทำให้เกิด chilling injury กับผลิตภัณฑ์ (Jennifer *et al.*, 1999) วิธีนี้สามารถทำได้โดยผ่านผลิตภัณฑ์ไปตามสายพานและจัดให้มีน้ำเย็นไหลผ่านทำความเย็นให้กับผลิตภัณฑ์ ที่สำคัญจะต้องควบคุมอุณหภูมิของน้ำเย็นให้คงที่ ข้อจำกัดของการทำ pre-cooling โดยวิธีนี้ คือ ผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้นั้นจะต้องทนทานกับน้ำ และจะต้องคอยควบคุมเชื้อโรคที่ปะปนมากับน้ำหรือที่อาจติดมากับผลิตภัณฑ์ ซึ่งสามารถแพร่กระจายในน้ำได้เป็นอย่างดีจึงจำเป็นที่จะมีการเติมคลอรีนลงไป (Boyette *et al.*, ไม่ระบุปีที่ตีพิมพ์) ตามที่ทาง North Carolina Agricultural Chemicals Manual แนะนำว่าควรจะใช้คลอรีน ในระดับ 55-70 ppm

ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการลดอุณหภูมิ (James, 2001) ได้แก่

1. ระยะเวลาที่ผลิตภัณฑ์สัมผัสกับน้ำเย็น
2. อุณหภูมิของน้ำเย็น
3. การสัมผัสระหว่างน้ำเย็นกับตัวผลิตภัณฑ์

รูปที่ 2.3 การลดอุณหภูมิขั้นต้นโดยวิธี Hydrocooling

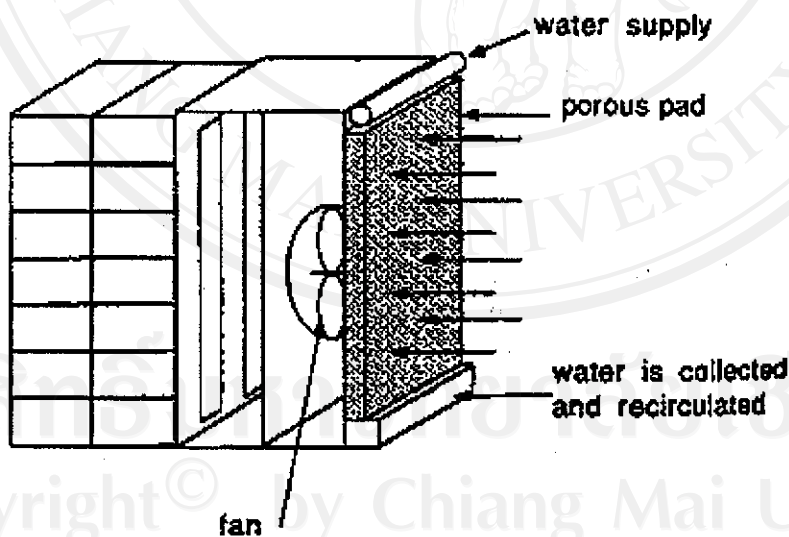
2.2.3 Ice Cooling

การใช้น้ำแข็งบดเป็นก้อนเล็กๆ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เย็นลงโดยตรง เป็นวิธีที่ใช้กันมานานและยังใช้กันอยู่โดยเฉพาะในกรณีที่ไม่มีเครื่องทำความเย็น การใช้น้ำแข็งนี้น้ำจะสามารถลดความเย็น

ลงได้อย่างรวดเร็ว เพราะแต่ละกรัมของน้ำแข็งเมื่อละลายเป็นน้ำสามารถดูดความร้อนออกจากผลิตภัณฑ์ได้ถึง 80 cal แต่ในทางปฏิบัติแล้วประสิทธิภาพในการทำให้ผลิตภัณฑ์เย็นลงค่อนข้างต่ำ เนื่องจากน้ำแข็งไม่สามารถเข้าสัมผัสกับผลิตภัณฑ์ได้อย่างทั่วถึงเพราะไม่ใช่ของไหล นอกจากนี้เมื่อน้ำแข็งเริ่มละลายไปมักจะเกิดช่องว่างขึ้นระหว่างผลิตภัณฑ์กับน้ำแข็งเหลืออยู่ ช่องว่างนี้กลายเป็นสิ่งขัดขวางการถ่ายเทความร้อนระหว่างผลิตภัณฑ์กับน้ำแข็ง ทำให้อุณหภูมิลดลงได้ช้า เราสามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการทำ pre-cooling ได้โดยการใช้ น้ำแข็งร่วมกับน้ำอาศัยน้ำเป็นตัวพา น้ำแข็งให้ไปสัมผัสกับผลิตภัณฑ์มากขึ้น

2.2.4 Evaporative Cooling

เป็นการการลดอุณหภูมิโดยอาศัยการระเหยน้ำนี้เป็นวิธีที่ประหยัดค่าใช้จ่ายเป็นอย่างมาก เพราะไม่ต้องใช้พลังงานที่มีราคาแพง เหมาะสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนาแต่มีข้อจำกัดว่าไม่สามารถลดอุณหภูมิได้มากและเร็วตามความต้องการได้ วิธีนี้ใช้ได้ผลดีในพื้นที่ที่มีความชื้นต่ำการระเหยน้ำเกิดขึ้นได้มาก ในทางการปฏิบัติผักและผลไม้จะถูกนำไปเก็บไว้ในห้อง ภาชนะ อุโมงค์ หรือ ถังที่สร้างขึ้นโดยจัดให้มีน้ำไหลผ่านผนังทั้งด้านบนและด้านข้าง เมื่อน้ำระเหยออกไปเกิดการถ่ายเทความร้อนจากผลิตภัณฑ์มายังผนังห้องและน้ำ ทำให้ผลิตภัณฑ์มีอุณหภูมิลดลงได้พอสมควร อาจเรียกรูปแบบนี้ว่า passive cooling

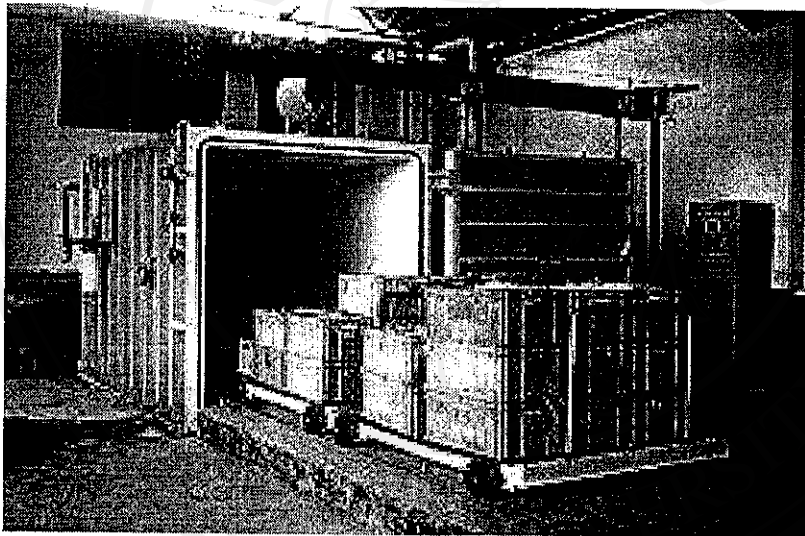

รูปที่ 2.4 การลดอุณหภูมิขึ้นต้นโดยวิธี Evaporative Cooling

2.2.5 Vacuum Cooling

การทำให้เย็นด้วยวิธีนี้มิได้ทำในที่ๆ เป็นสุญญากาศตามชื่อแต่ทำในสภาพที่มีความดันต่ำ โดยการดูดเอาอากาศออกไปจากห้องลดอุณหภูมิซึ่งต้องมีความแข็งแรงมาก ในสภาพเช่นนี้จุด

เดือดของน้ำจะลดต่ำลงใกล้ 0°C ตามความดันบรรยากาศที่ลดลงน้ำจะเปลี่ยนสถานะกลายเป็นไอ ออกไปได้ง่ายโดยใช้ความร้อนจากผลิตผลนั่นเองทำให้อุณหภูมิของผลิตผลต่ำลง ดังนั้นผลิตผลที่มีพื้นที่ผิวมาก เช่น พริกฝรั่งประทานใบ สามารถคายความร้อนออกไปได้มากด้วยวิธีนี้และอุณหภูมิลดลงอย่างรวดเร็ว ส่วนในผลิตผลที่มีลักษณะเป็นผลหรือห้ว มีพื้นที่ผิวน้อย เช่น มะเขือเทศ และมันฝรั่ง วิธีนี้ใช้ไม่ได้ผลนัก เพราะพื้นที่ที่จะให้มีการเปลี่ยนสถานะของน้ำไปเป็นไอน้อย อย่างไรก็ตามในผลิตผลที่มีพื้นที่ผิวมาก หากมีการสูญเสียน้ำไปมากจะทำให้ผลิตผลเหี่ยวมีคุณภาพต่ำลง จากการศึกษาพบว่าจะมีการสูญเสียน้ำหนัก 0.2% ทุกๆ อุณหภูมิ 1°C ที่ลดลง จึงต้องมีการพรมผลิตผลด้วยน้ำเย็นก่อนทำการลดความดันบรรยากาศ วิธีนี้สามารถลดการสูญเสียจากผลิตผลลงได้ เพราะการระเหยกลายเป็นไอและพาความร้อนออกไปจะเกิดกับน้ำที่พรมไว้ก่อนทำให้ผลิตผลมีคุณภาพดี อาจเรียกวิธีการลดอุณหภูมิแบบนี้ว่า evaporative cooling ได้เหมือนกัน

รูปที่ 2.5 การลดอุณหภูมิขั้นต้นโดยวิธี Vacuum Cooling

2.2.6 การลดอุณหภูมิ ด้วยวิธีอื่นๆ

นอกจากวิธีที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วยังมีวิธีการลดอุณหภูมิผักและผลไม้อื่นๆ อีก เช่น การใช้ไนโตรเจนเหลว คาร์บอนไดออกไซด์เหลว และคาร์บอนไดออกไซด์แข็ง ซึ่งมีความเหมาะสมแล้วแต่กรณีแตกต่างกันไปดังนี้

การใช้ไนโตรเจนเหลว คาร์บอนไดออกไซด์เหลว และคาร์บอนไดออกไซด์แข็ง วิธีนี้มักใช้กับผลิตผลในตู้สินค้า โดยการพ่นไนโตรเจนเหลวหรือคาร์บอนไดออกไซด์ไปในตู้สินค้า ซึ่งสามารถทำให้อากาศภายใน และผลิตผลเย็นลงอย่างรวดเร็วทั้งนี้ต้องให้ไนโตรเจนเหลวหรือคาร์บอนไดออกไซด์ ผสมกับอากาศให้อุณหภูมิต่ำลงพอสมควรก่อนสัมผัสกับผลิตผล และต้องจัดเรียง

ผลิตผลภายใน container ให้มีการไหลเวียนของอากาศได้ดีด้วย มิฉะนั้นจะทำให้ผลิตผลเสียหายได้ อย่างไรก็ตามค่าใช้จ่ายของการใช้ในโตรเจนเหลว และคาร์บอนไดออกไซด์เหลวค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับน้ำแข็ง ข้อดีของวิธีนี้คือสามารถใช้ได้สะดวก สะอาด และใช้ลด field heat ได้ดี สามารถนำไปปฏิบัติในแปลงพร้อมกับรถห้องเย็นได้ ลดค่าใช้จ่ายในการที่จะต้องสร้าง cooling unit นอกจากนี้การใช้คาร์บอนไดออกไซด์เหลวหรือแข็งยังมีประโยชน์ในแง่ของการปรับสภาพบรรยากาศของการเก็บรักษามากขึ้นด้วย

2.3 ทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงคณิตศาสตร์ของการลดอุณหภูมิ (Ibrahim, 1997b)

สมมุติฐาน (assumption)

- สมมุติให้ผักมีรูปร่างที่สมมาตร และเป็นเนื้อเดียวกัน
- สมบัติทางความร้อนของผักมีค่าคงที่
- สมบัติทางความร้อนของอากาศมีค่าคงที่
- สัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนมีค่าคงที่
- อุณหภูมิเริ่มต้นของผักเท่ากันทั้งหมด
- ความร้อนที่เกิดจากการหายใจมีค่าน้อยมาก (Ibrahim, 1997a)
- มีการสูญเสียความร้อนขึ้นน้อยมากจึงไม่นำมาคิดการถ่ายเทความร้อนจากการระเหยของน้ำ (Ibrahim, 1997a)
- การถ่ายเทความร้อนอยู่ในสถานะที่ไม่คงตัว (unsteady-state)
- มีการนำความร้อนในมิติเดียว

การลดอุณหภูมิ คือการถ่ายเทเอาความร้อนจากผลิตผลออกไปโดยอาศัยตัวกลางเป็นตัวนำ และ/หรือพาความร้อนออกไป ซึ่งสามารถคำนวณได้จากอนุพันธ์ของการนำความร้อนของพิกัดทรงกลม และทรงกระบอก ดังสมการต่อไปนี้

$$\text{ทรงกระบอก} \quad (\partial^2 T / \partial r^2) + (1/r)(\partial T / \partial r) = (1/\alpha)(\partial T / \partial t) \quad (1)$$

$$\text{ทรงกลม} \quad (\partial^2 T / \partial r^2) + (2/r)(\partial T / \partial r) = (1/\alpha)(\partial T / \partial t) \quad (2)$$

เขียนสมการ (1) และ (2) ให้อยู่ในรูปของ $\Phi = T - T_a$

$$\text{ทรงกระบอก} \quad (\partial^2 \Phi / \partial r^2) + (1/r)(\partial \Phi / \partial r) = (1/\alpha)(\partial \Phi / \partial t) \quad (3)$$

$$\text{ทรงกลม} \quad (\partial^2 \Phi / \partial r^2) + (2/r)(\partial \Phi / \partial r) = (1/\alpha)(\partial \Phi / \partial t) \quad (4)$$

เมื่อ

α = Thermal diffusivity (m^2/s)

r = Radial coordinate

t = เวลา (s)

T = อุณหภูมิที่เวลาใดๆ ($^{\circ}\text{C}$)

T_a = อุณหภูมิตัวกลาง ($^{\circ}\text{C}$)

โดยกำหนดให้ค่าเริ่มต้นและขอบเขตแสดงได้ในสมการดังต่อไปนี้

$$\Phi(r, 0) = \Phi_i = (T - T_a) \quad (5)$$

$$\partial\Phi/\partial R = 0 \quad (6)$$

$$(\partial\Phi(R,t)/\partial r) = -(h\Phi(R,t)/k) \quad (7)$$

เมื่อ

k = ค่าการนำความร้อน ($\text{W}/\text{m}^{\circ}\text{C}$)

R = รัศมีของทรงกระบอกและทรงกลม (m)

หาคำตอบของอนุพันธ์โดยใช้วิธีแยกตัวแปร ซึ่งสามารถเขียนคำตอบของอนุพันธ์ในรูปของอนุกรมได้ดังนี้

$$\text{ทรงกระบอก} \quad \Phi(r,t) = \sum_{n=1}^{\infty} a_n [\exp(-\alpha M_n^2 t)] J_0(M_n R) \quad (8)$$

$$\text{ทรงกลม} \quad \Phi(r,t) = \sum_{n=1}^{\infty} a_n [\exp(-\alpha N_n^2 t)] J_0(N_n R) \quad (9)$$

โดย a_n เป็นค่าคงที่ในสมการ (8) และ (9) ซึ่งสามารถเขียนให้อยู่ในพิกัดของ

$$\text{ทรงกระบอก} \quad a_n = 2\Phi \text{Bi} / [(M_n^2 + \text{Bi}^2) J_0(M_n R)] \quad (10)$$

$$\text{ทรงกลม} \quad a_n = 2\Phi (\sin N_n R - N_n R \cos N_n R) / N_n (N_n R - \sin N_n R \cos N_n R) \quad (11)$$

เมื่อ

Bi = Biot number

J_0 = ฟังก์ชันเบสเซลอันดับ 0 ชนิดที่หนึ่ง

M_n และ N_n = Roots of characteristic equations สำหรับ ทรงกลม และ ทรงกระบอก
แทนค่า a_n ในสมการที่ (10) ลงในสมการที่ (8) และแทน a_n (11) ในสมการที่ (9) และเขียนคำตอบของอนุพันธ์ให้อยู่ในรูปของ dimensionless temperature (θ) จะได้

$$\theta = \sum_{n=1}^{\infty} A_n B_n C_n \quad (12)$$

โดย

$$\text{ทรงกระบอก} \quad A_n = (2\text{Bi}) / [J_0(M_n)(M_n^2 + \text{Bi}^2)]$$

$$B_n = \exp(-M_n^2 \text{Fo})$$

$$C_n = J_0(M_n \Gamma)$$

ทรงกลม $A_n = (2Bi \sin N_n)/(N_n - \sin N_n \cos N_n)$
 $B_n = \exp(-N_n^2 Fo)$
 $C_n = (\sin N_n \Gamma)/(N_n \Gamma)$

เมื่อ

Fo = Fourier number

 $\Gamma =$ Dimensionless radial distance ($= r/R$)

ซึ่งที่จุดศูนย์กลางของทรงกระบอกและทรงกลมนั้น $C_n = 1$ และ $\Gamma = 0$ และค่าของคำตอบจะประมาณค่าโดยใช้พจน์แรกของอนุกรม ซึ่งถือว่าในพจน์อื่นมีค่าน้อยมาก จะได้สมการดังนี้

ทรงกระบอก $\theta = A_1 \exp(-M_1^2 Fo)$ (13)

ทรงกลม $\theta = A_1 \exp(-N_1^2 Fo)$ (14)

เมื่อใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลองสามารถเขียนสมการความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ทรงกระบอก $\theta = j \exp(-Ct)$ (15)

ทรงกลม $\theta = j \exp(-Ct)$ (16)

เมื่อ

C = Cooling coefficient (1/s)

j = lag factor

จากสมการที่ (11), (12), (13) และ (14) จะได้ $A_1 = j$, $M_1^2 Fo = Ct$ และ $N_1^2 Fo = Ct$

ซึ่งค่าของ M_n และ N_n หาได้จากสมการ(Pflug และ Blaisdel, 1963)

$$M_n^2 = (6Bi)/(2.85 + Bi) \quad (17)$$

$$N_n^2 = (10.3Bi)/(3.2 + Bi) \quad (18)$$

จากสมการที่ 15 และ 16 เมื่อแทนค่าของ M_n^2 และ N_n^2 ลงในสมการ $M_n^2 Fo = Ct$ และ $N_n^2 Fo = Ct$ ซึ่งสามารถเปลี่ยนไปอยู่ในเทอมของ effective convective heat transfer coefficients ได้ดังนี้

ทรงกลม $h = (3.2kRC)/(10.3\alpha - CR^2)$ (19)

ทรงกระบอก $h = (2.85kRC)/(6\alpha - CR^2)$ (20)

เมื่อ

h = convective heat transfer coefficient ($W/m^2 C$)

ซึ่ง ค่าการนำความร้อน (thermal conductivity (k)) และค่า thermal diffusivity (α) หาได้จากสมการ (ASHRAE, 1981; Sweat, 1986)

$$k = 0.148 + 0.493W \quad (21)$$

$$\alpha = 0.088 \times 10^{-6} + (\alpha_w - 0.088 \times 10^{-6})W \quad (22)$$

เมื่อ

W = ความชื้นของผัก (มาตรฐานเปียก)

เมื่อ ค่า α_w ที่ $25\text{ }^{\circ}\text{C}$ มีค่าเท่ากับ $0.148 \times 10^{-6} \text{ m}^2/\text{s}$

2.4 ตัวแปรแสดงประสิทธิภาพของการลดอุณหภูมิ (Cooling Parameters)

2.4.1 Half cooling time (Z) คือ เวลาที่ใช้ในการลดอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ลงครึ่งหนึ่งของความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์เมื่อเริ่มต้นกับอุณหภูมิของตัวกลาง เช่น ค่า half cooling time ของลูกห่อ ที่อุณหภูมิเริ่มต้น $32\text{ }^{\circ}\text{C}$ อุณหภูมิของอากาศ $0\text{ }^{\circ}\text{C}$ ลดอุณหภูมิลูกห่อลงเหลือ $16\text{ }^{\circ}\text{C}$ มีค่าเท่ากับ 4 ชั่วโมง สามารถคำนวณได้จากสมการ

$$Z = (\ln(2j))/C \quad (23)$$

เมื่อ

Z = Half cooling time (s)

2.4.2 Seven-eighths cooling time (S) คือ เวลาที่ใช้ในการลดอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ลง 7/8 ของความแตกต่างระหว่างอุณหภูมิของผลิตภัณฑ์เมื่อเริ่มต้นกับอุณหภูมิของตัวกลาง เช่น ลูกห่อลดอุณหภูมิลงเหลือ $4\text{ }^{\circ}\text{C}$ ค่า seven-eighths cooling time เท่ากับ 9 ชั่วโมง สามารถคำนวณได้จากสมการ

$$S = (\ln(8j))/C \quad (24)$$

เมื่อ

S = Seven-eighths cooling time (s)

2.4.3 Cooling coefficient (C) คือ ความชันของเส้นกราฟระหว่าง $\ln(Y)$ กับ t ซึ่ง จะแสดงการเปลี่ยนแปลง อุณหภูมิของผลิตภัณฑ์ต่อหนึ่งหน่วยเวลา ค่าของ cooling coefficient จะขึ้นอยู่กับ คุณสมบัติในการถ่ายเทความร้อนของผลิตภัณฑ์ และของตัวกลางที่ใช้ลดอุณหภูมิ สามารถคำนวณได้จากสมการ

$$C = (\ln\theta)/t \quad (25)$$

2.4.4 Lag factor (j) คือ อัตราส่วนระหว่าง θ กับ $\exp(-Ct)$ ซึ่งค่า lag factor นี้ขึ้นอยู่กับ คุณสมบัติต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ เช่น รูปร่าง ค่าการนำความร้อน (thermal conductivity (k)) thermal diffusivity (a) และ ค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนที่ผิวหน้าของผลิตภัณฑ์ (surface heat transfer coefficient (h_c))

2.5 ผักที่ใช้ในการทดลอง

2.5.1 ผักกาดขาวปลี (Chinese Cabbage)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Brassica campestris*

ช่วงเก็บเกี่ยว : เมื่ออายุประมาณ 60 วัน หรือเข้าหัวดีแล้ว

การจัดการในแปลงปลูก

1. เก็บเกี่ยวเมื่ออายุขนาดเหมาะสม เข้าปลีแน่นโดยใช้มีดตัดที่โคนต้น แล้วหาปูนแดงที่รอยตัด
2. จัดชั้นคุณภาพและกำจัดหัวที่มีตำหนิ ที่เน่าและแมลงเข้าทำลายทิ้ง ไว้ใบห่อหัว 2-3 ใบ
3. ผึ่งให้แห้ง บรรจุในตะกร้าพลาสติก

ข้อกำหนดเรื่องคุณภาพ

คุณภาพขั้นต่ำเป็นผักกาดขาวปลีทั้งหัว เข้าปลีแน่นพอดี มีก้านใบสีเขียว สด สะอาด มีใบนอกหุ้ม 2-3 ใบ แก่พอดี ไม่แทงช่อดอก ไม่มีอาการไล่เน่า ปลอดภัยจากสารเคมี

การจัดชั้นคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ชั้น คือ

ชั้นหนึ่ง

1. น้ำหนักของหัว 700-1,500 กรัม
2. มีตำหนิได้ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะ บรรจุ
3. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้นสอง

1. น้ำหนักของหัว 500-700 กรัม
2. มีตำหนิได้ไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะ บรรจุ
3. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้น ๓

1. น้ำหนักของหัว 500-700 กรัม
2. มีตำหนิได้ไม่เกิน 30 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะ บรรจุ
3. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ข้อกำหนดในการจัดเรียง

ผักกาดขาวปลีในภาชนะบรรจุเดียวกันต้องเป็นชั้นคุณภาพเดียวกันและมีคุณภาพสม่ำเสมอ

การเตรียมออกสู่ตลาด

หุ้มด้วยพลาสติกโพลีไวนิลคลอไรด์ (PVC) หรือบรรจุลงถุงพลาสติกเจาะรู

การเก็บรักษา

อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 95-100 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บรักษา
ได้นาน 2-3 สัปดาห์

2.5.2 ผักกาดหางหงษ์ (Michilli)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Brassica camprestis*

ช่วงเก็บเกี่ยว : เมื่ออายุประมาณ 60-75 วัน หรือเข้าหัวดีแล้ว

การจัดการในแปลงปลูก

1. เก็บเกี่ยวเมื่ออายุขนาดเหมาะสม เข้าปลีแน่น โดยใช้มีดตัดที่โคนต้นแล้วทาปูนแดงที่รอยตัด
2. ควรให้มีใบนอกเหลือ 2-3 ใบ
3. ผึ่งให้แห้ง จัดชั้นคุณภาพและกำจัดหัวที่เน่า หรือถูกแมลงทำลาย

ข้อกำหนดเรื่องคุณภาพ

คุณภาพขั้นต่ำเป็นผักกาดหางหงษ์ทั้งหัว เข้าปลีแน่น ใบเกาะชิดกัน แก่พอดี ไม่แทงช่อดอก ไม่มีอาการไส้เน่า สด สะอาด ก้านใบมีสีขาว ปลอดภัยจากสารเคมี

การจัดชั้นคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ชั้น คือ

ชั้นหนึ่ง

1. น้ำหนักของหัว 800-1,500 กรัม
2. ใบและก้านใบแตกหักได้ไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนในภาชนะบรรจุ
3. มีตำหนิได้ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะ บรรจุ
4. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้นสอง

1. น้ำหนักของหัว 600-800 กรัม
2. ใบและก้านใบแตกหักได้ไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนในภาชนะบรรจุ
3. มีตำหนิได้ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะ บรรจุ
4. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้น น

1. น้ำหนักของหัว 400-600 กรัม หรือ 1,500-2,000 กรัม
2. ใบและก้านใบแตกหักได้ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนในภาชนะบรรจุ

3. มีตำหนิได้ไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะ บรรจุ

4. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ข้อกำหนดในการจัดเรียง

ผักกาดหางหงษ์ในภาชนะบรรจุเดียวกันต้องเป็นชั้นคุณภาพเดียวกัน และมีคุณภาพ

สม่ำเสมอ

การเตรียมสู่ตลาด

1. ตัดแต่งและกำจัดส่วนที่เป็นตำหนิ

2. บรรจุถุงพลาสติกเจาะรู

การเก็บรักษา

อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 95-100 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บรักษาได้

นานประมาณ 2-3 สัปดาห์

2.5.3. ผักกาดหอมห่อ (Head Lettuce)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Lactuca sativa*

ช่วงเก็บเกี่ยว : เก็บเกี่ยวเมื่ออายุ 40-45 วัน หลังปลูก ใช้มือกดดูต้องหัวแน่น

พอดิ (กดยุบแล้วกลับคืนเหมือนเดิม)

การจัดการในแปลงปลูก

1. เก็บเกี่ยวด้วยมีด เมื่อตัดแล้วทาปูนแดงบริเวณแผลที่ตัด

2. เหลือใบนอกไว้ 2-3 ใบ เพื่อป้องกันการเข้าของหัวระหว่างขนส่ง

3. หลีกเลี่ยงการที่จะทำให้ผักสกปรกเปื้อนดินถ้าฝักเปียกน้ำฝนให้แห้ง เพื่อป้องกันการเน่าเสีย

4. จัดชั้นคุณภาพและเลือกหัวที่มีตำหนิมากออกแล้วขนส่งด้วยรถห้องเย็นอย่าง

ระมัดระวัง

ข้อกำหนดเรื่องคุณภาพ

คุณภาพขั้นต่ำ เป็นผักกาดหอมห่อทั้งหัว สด สะอาด มีใบนอก 2-3 ใบ รูปร่างและสี

ตรงตามพันธุ์ ห่อปลีแน่นพอดิ ไม่หลวมหรือแน่นเกินไป ไม่มีอาการใบไหม้หรือตำหนิจากโรคหรือแมลง แก่พอดิไม่มีรสขม ไม่แทงช่อดอก และไม่เปียกน้ำเปื้อนดิน ปลอดภัยจากสารเคมี

การจัดชั้นคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ชั้น คือ

ชั้นหนึ่ง

1. มีขนาดหัว 450 กรัมขึ้นไป เส้นผ่าศูนย์กลางหัว 17-20 เซนติเมตร

2. ใบและก้านใบแตกได้ไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนในภาชนะบรรจุ

3. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้นสอง

1. มีขนาดหัว 450 กรัมขึ้นไป เส้นผ่าศูนย์กลางหัว 17-20 เซนติเมตร
2. ใบและก้านใบแตกได้ไม่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนในภาชนะบรรจุ
3. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ข้อกำหนดในการจัดเรียง

ผักกาดหอมห่อในภาชนะบรรจุเดียวกันต้องเป็นผักกาดหอมห่อพันธุ์เดียวกัน ชั้นคุณภาพเหมือนกัน และมีคุณภาพสม่ำเสมอ

การเตรียมสู่ตลาด

1. ตัดแต่งใบนอกออกให้หมดและกำจัดตำหนิเล็กน้อยที่เกิดระหว่างขนส่ง
2. ตัดโคนลำต้นออกเพื่อให้ดูสดขึ้น
3. จำหน่ายโดยบรรจุถุงพลาสติกที่เจาะรู

การเก็บรักษา

อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 100 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บรักษาได้

นาน 2-3 สัปดาห์

2.5.4 กะหล่ำปลี (Cabbage)

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Brassica oleracea var. capitata*

ช่วงเก็บเกี่ยว : เมื่อมีอายุ 60-70 วัน หลังย้ายกล้าปลูกลง ห่อหัวแน่นพอดี

การจัดการในแปลงปลูก

1. เก็บเกี่ยวเมื่ออายุและขนาดเหมาะสม
2. ควรมีใบห่อหุ้มไม่เกิน 3 ใบ
3. คัดเลือกหัวที่มีตำหนิทิ้ง ทาด้วยปูนแดงที่รอยตัด และฝังให้แห้ง
4. บรรจุในตะกร้าพลาสติกโดยมีกระดาษรองทั้งตะกร้า

ข้อกำหนดเรื่องคุณภาพ

คุณภาพขั้นต่ำ เป็นกะหล่ำปลีทั้งหัว มีรูปร่างละติตรงตามพันธุ์ สดสะอาด ไม่มีตำหนิจากโรคหรือแมลง ไม่แทงช่อดอก ตัดแต่งให้เหลือใบนอก 2-3 ใบ ปลอดภัยจากสารเคมี

การจัดชั้นคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ชั้นคือ

ชั้นหนึ่ง

1. มีน้ำหนัก 700-1,500 กรัม
2. เข้าหัวแน่น

3. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้นสอง

1. มีน้ำหนัก 500-700 กรัม

2. มีคุณภาพอย่างน้อยตามคุณภาพขั้นต่ำ

ชั้น B

1. มีน้ำหนักต่ำกว่า 500 กรัม หรือมากกว่า 1,500 กรัม

2. มีตำหนิได้ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนหัวในภาชนะบรรจุ

3. ปลอดภัยจากสารเคมี

ข้อกำหนดเรื่องจัดเรียง

กะหล่ำปลีในภาชนะบรรจุเดียวกันต้องเป็นชั้นคุณภาพเดียวกัน พันธุ์เดียวกัน และมี

คุณภาพสม่ำเสมอ

การเก็บรักษา

อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 98-100 เปอร์เซ็นต์ สามารถเก็บรักษาได้นาน

3-6 สัปดาห์

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved